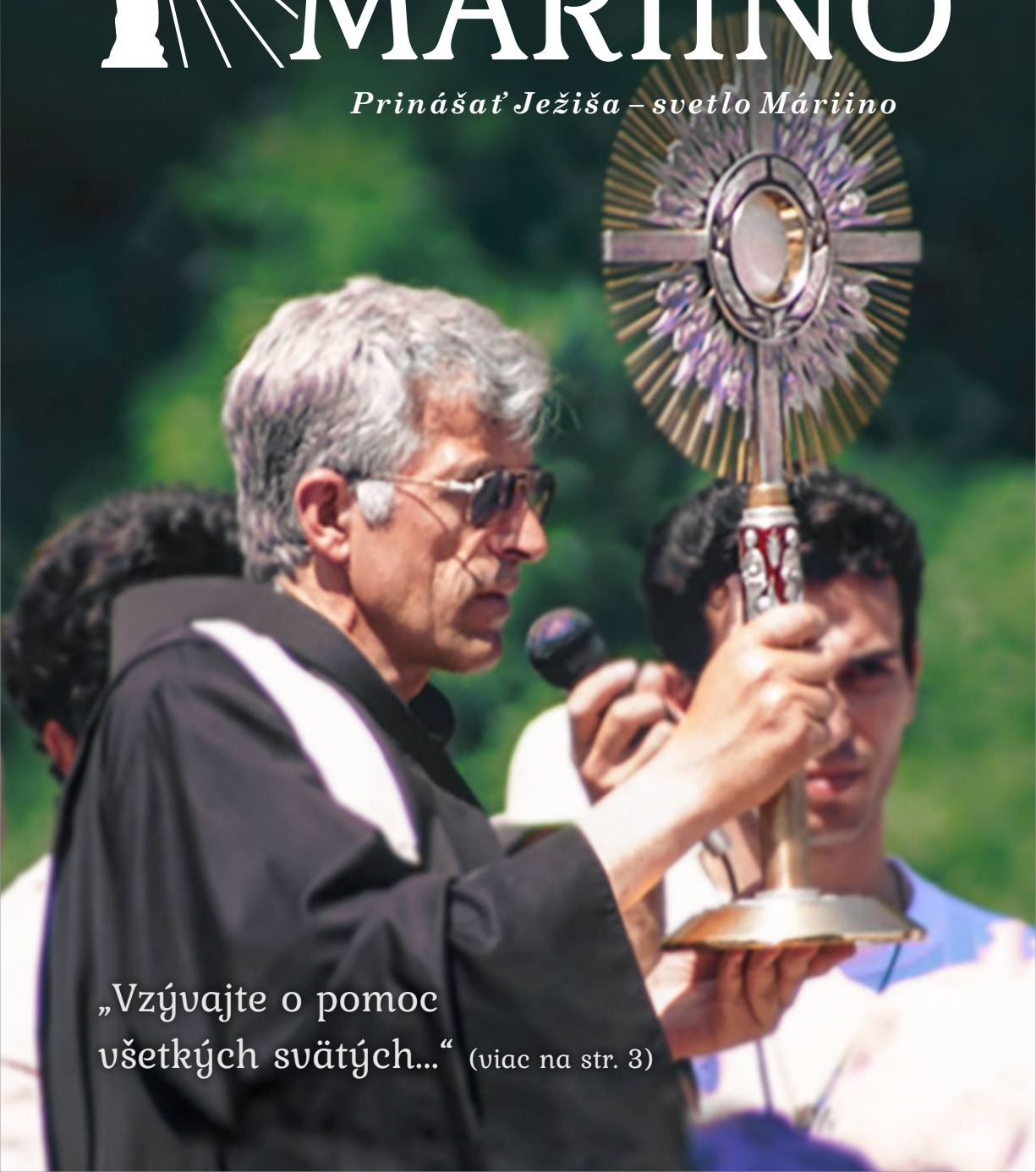

November 2020

SVETLO MÁRIINO

Prinášať Ježiša – svetlo Máriino

„Vzývajte o pomoc
všetkých svätých...“ (viac na str. 3)

V tomto čísle nájdete:

<i>Posolstvá Panny Márie, Kráľovnej pokoja</i>	3
<i>Úvahy pre modlitbové skupiny</i>	4 - 9
<i>Posolstvá na tému: Vráťte sa k Bohu</i>	10
<i>Prvá sobota v mesiaci</i>	11
<i>Páter Slavko Barbarič: „Pozývam vás všetkých na spoved“</i>	12 -13
<i>Svedectvo: Môj život s pátrom Slavkom</i>	14 - 16
<i>Oznamy</i>	17

INTERNETOVÝ ČASOPIS SVETLO MÁRIINO

Je mesačný duchovný impulz pre modlitbové skupiny a jednotlivcov spojených so spoločenstvom Svetlo Máriino. Vychádza pred prvou sobotou v mesiaci.

Prihlásenie k odberu časopisu: www.svetlomariino.sk Kontakt: gospa3@gmail.com

PRVÁ SOBOTA V MESIACI – deň, keď sa duchovne spájame: modlíme sa ruženec, rozjíname nad Božím slovom, slávime sv. omšu, adorujeme pred Sviatosťou Oltárnou, rozjíname nad témami v časopise Svetlo Máriino.

Posolstvo Panny Márie, Kráľovnej pokoja

„**D**rahé deti!

*V tomto čase vás pozývam,
aby ste sa vrátili k Bohu
a modlitbe. Vžívajte
o pomoc všetkých svätých,
aby vám boli príkladom
a pomocou. Satan je silný
a bojuje o to, aby pritiahol
k sebe čo najviac sŕdc.
Chce vojnu a nenávisť.*

*Preto som s vami
tak dlho, aby som
vás viedla cestou
spásy, k tomu, ktorý je
Cesta, Pravda a Život.
Deti moje, vráťte sa k láske
k Bohu a on bude vašou
silou a útočiskom.*

*Ďakujem vám,
že ste prijali
moje pozvanie.“*

*Posolstvo Panny Márie,
Kráľovnej pokoja,
25. októbra 2020*

Úvahy pre modlitbové skupiny

Vzývajte všetkých svätých

„Verím v spoločenstvo svätých“ – modlíme sa v Apoštolskom vyznaní viery. Takýmto spôsobom vyznávame spojitosť medzi nami tu na zemi a tými, ktorí prišli k Bohu, do cieľa. Panna Mária nás pozýva utiekať sa k svätým, „ktorí svoje šaty obielili v Baránkovej krvi“, ako hovorí kniha Zjavení.

Cirkev nám dáva svätých ako príklad k nasledovaniu a nie kopírovaniu.

*Páter
Ljubo Kurtovič,
OFM*

Zvyčajne svätcov pokladáme za výnimočných, neobyčajných a niekedy čudných ľudí. Keď niekomu povieme, že je svätec, myslíme si, že je natoľko spravodlivý, čestný, cnostný a nábožný, že to vyvoláva rešpekt a údiv, ale aj podvedomý odpor.

Svätci sú vystavení na oltár. Im sa na počesť robia sochy, slávia liturgické služby, veriaci sa k nim obracajú v modlitbe, ctia si ich obrázky, prosia ich o ochranu. Niektorí svätci sa prihovárajú za úspešnú prácu, druhí za cestovanie, ďalší za chorých, jedni sa prihovárajú za deti, druhí za pokoj v domácnosti. Jedni za dobrú úrodu, druhí za manželstvo, za rodinu, ďalší za dobrý pôrod, za pokoj medzi ľuďmi, za psychické choroby a tak ďalej.

Výsledkom toho všetkého je, že svätci sú božskí, neobyčajní ľudia. Akoby nezapadali do našej sféry, akoby nežili tu na zemi alebo ako by vôbec nemali nič s našim každodenným životom.

Žiaľ, takýmto spôsobom sa svätci stali opakom toho, čo sa chcelo ich vyhlásením za svätých dosiahnuť. Cirkev chcela dať ľuďom príklad, aby sme sa všetci stali svätí a nie, aby sme sa modlili k svätým len za nejaké malé pozemské potreby.

Vznikla priepasť, kvôli ktorej je len minimálna možnosť, že by svätí boli príkladom, že by ich ľudia skúsili nasledovať. Pompéznosťou našich slávností k ich úcte sa od nás oddelili, stali nedosiahnuteľnými a nikto si ani len nepomyslí, že by mohol byť ako oni.

Ale keď sa pozrieme na životy svätých, nie je v nich nič, čo by malo vytvárať takéto zmýšľanie.

V evanjeliách vidíme, že svätými môžu byť aj lotor na kríži, mýtnici Matúš a Zachej, cudzoložnica Mária Magdaléna... Jedinou podmienkou ako sa stať svätým je obrátenie.

Potrebujeme príklady, ktoré môžeme nasledovať. Ak to vyškrtíme z našej kultúry, ak to vyhodíme z nášho hodnotového rebríčka, potom vybudujeme spoločnosť zbojníkov.

Mnohí ľudia, dokonca aj kresťania si myslia, že svätci sú bytosti, s ktorými sa my obyčajní smrteľníci nemôžeme porovnávať. Premýšľajúc dôkladnejšie o svätých, zistíme, že aj oni prešli pozemskou kalváriou a dosiahli svätosť tu, kde

žijeme aj my alebo v podobnej situácii. Svätosť je prítomnosť Božieho ducha v nás, ktorá sa prejavuje v našich životných skutkoch: starostlivosť otca o svoju rodinu, matkina nežnosť, pracovitosť študenta, angažovanie a starostlivosť o pracovníkov, horlivosť a dôstojnosť kňaza a rehoľníka. Svätosť je vidieť aj v pravých ľudských vzťahoch a v skutkoch jednotlivca. Svätosť nie je stav, ale smer, a to znamená, že svätý nie je len ten, kto má všetky cnosti, ale aj ten, ktorý po nich túži. Svätosť nie je privilégiom niektorých jednotlivcov alebo vrstvy v Cirkvi.

Všetci sme pozvaní k svätosti, každý podľa svojho postavenia v spoločnosti a podľa svojich darov. Byť svätý znamená vybrať si evanjeliové princípy za meradlo života a zo všetkých síl sa snažiť ísť cestou týchto princíпов. Závisí to od sily, schopnosti každého jednotlivca a Božej milosti, ktorá ho sprevádza.

Pri hľadaní svätosti a uskutočňovaní apoštolátu nesmieme očakávať ideálne situácie, najpriaznivejšie príležitosti. Keď kresťan s láskou vykonáva aj tú najbezvýznamnejšiu každodennú prácu, práca sa stane odrazom Božieho obrazu. Pán od nás nežiada nemožné. Urobme všetko čo môžeme, aby Pán mohol urobiť to, čo je pre nás nemožné.

Vezmime si k srdcu Máriine pozvania, ktorými nás vedie cestou k svätosti.

Modlitba

Panna Mária, Nepoškvrnená, teba Pán zásluhami tvojho Syna zachoval bez akejkolvek škvrny hriechu. V tvojom srdci a v tvojom materinskom lone našiel príbytok pre svojho Syna. Prijatím Boha do svojho srdca a tela, prijala si aj každé svoje dieťa. Preto si matkou všetkých svojich detí až do konca čias. Ty, ktorá si rástla a napredovala na ceste viery, vezmi nás za ruky a ved' nás k Ježišovi. Tebe darujeme svoje srdcia i ruky, aby sme zakúsili istotu na našej ceste a v životnom boji, v ktorom sa nachádzame. Zvlášť ti odovzdávame chorých na duši i na tele. Poteš svojou materinskou blízkosťou všetkých zmätených a neistých, aby sme mali svetlo v tme, v ktorej sa nachádza súčasný svet i jednotlivci. Amen.

Úvahy pre modlitbové skupiny

Vráťte sa k láske

„Vráťte sa k Bohu a modlitbe, vzývajte o pomoc všetkých svätých, vráťte sa k láske, k Bohu, on bude vašou silou a útočiskom“ – ozýva sa Máriino volanie uprostred nepokoja, strachu, nákazy, násilia, nejednoty, príkazov, zákazov, vojny i nenávisťi. Pozvaní sme víťaziť nad každým druhom zla láskou, nie zbraňami. Božia láska je silnejšia ako všetko zlo. Zlo je čoraz hlučnejšie. Láska je tichá, ale to neznamená, že jej niet. Láska má posledné slovo. Boh je láska. Návrat k Bohu a jeho láske je jednoduché riešenie pre všetky problémy. Prináša pokoj.

*Terézia
Gažiová*

Úvahy pre modlitbové skupiny

Som s vami, aby som vás viedla cestou spásy. Inými slovami to znamená: vediem vás k Ježišovi. My už dávno vieme, čo máme robiť. Mária nám iba pripomína Ježišovu jasnú odpoveď Tomášovi, keď sa ho rozrušený z jeho odchodu zmätene spýtal: „Pane, nepoznáme cestu?!“ „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa“ (Jn 14,6).

Kráčať s Máriou cestou spásy je pozvanie zachovávať jeho slovo. Jeho slovo je pravda. Keď zachováваме jeho slovo, jeho prikázania, zostávame s ním v Otcovi, ktorý nás v ňom miluje až natoľko, že zostáva v nás. Učí nás Katechizmus katolíckej cirkvi.

Jedno z hlavných posolstiev Panny Márie je každý deň čítať a rozjímať Božie slovo. V čase, keď nemôžeme prichádzať do kostolov a prijímať Ježiša v Eucharistii, budme vynaliezaví a prijímajme ho ešte viac v rozjímaní Božieho slova.

Tak jednoducho a mocne nám to povedala v posolstve 2. januára 2015: „Som tu medzi vami ako matka, ktorá vám chce pomôcť, aby ste spoznali pravdu. Kým som žila váš život na zemi, mala som poznanie pravdy, a tým samotným poznaním kúsok raja na zemi. Preto vám, svojim deťom, želám to isté. Nebeský Otec chce čisté srdcia naplnené poznaním pravdy. Chce, aby ste milovali všetkých, ktorých stretáte, pretože aj ja milujem svojho Syna vo všetkých vás. To je začiatok poznania pravdy. Ponúkajú sa vám mnohé falošné pravdy. Premôžte ich srdcom očisteným pôstom, modlitbou, pokáním a evanjeliom. To je jediná pravda a to je pravda, ktorú vám zanechal môj Syn. Nemusíte ju veľa skúmať. Od vás sa žiada, tak ako som robila aj ja, aby ste milovali a dávali. Deti moje, ak milujete, vaše srdce bude domovom pre môjho Syna i pre mňa, a slová môjho Syna budú sprievodcami vášho života. Deti moje, poslúžim si vami, apoštolmi lásky, aby som všetkým svojim deťom pomohla spoznať pravdu.“

Satan je silný a bojuje o to, aby pritiahol k sebe čo najviac sŕdc. Chce vojnu a nenávisť. Panna Mária nazýva po mene to, čo sa deje dnes vo svete. Ona nás nikdy nenechá bez riešenia. Ponúka nám východisko. Šíriace sa zlo môžeme

zastaviť pod jej materinskou ochranou modlitbou, pôstom, zotrúvaním v Božej láske, sýtení Božím slovom, Eucharistiou.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme ti za to, že dovoľuješ Márii ešte stále prichádzať, aby nám pripomínala: vráťte sa k Božej láske. Na jej mocný príhovor i všetkých svätých prosíme oslobod' svet od nenávisti a vojny. Dotkni sa svojou láskou každého srdca, ktoré ťa ešte nepozná. Mária pod tvoju ochranu sa utiekame a prosíme, pomôž nám kráčať cestou spásy k tvojmu Synovi. Pomôž nám zachovávať jeho slovo ako ty. Nech bude jeho láska našou jedinou silou a útočiskom. Amen.

Vráťte sa k Bohu

„...v pokore srdca sa vráťte k Bohu
a jeho prikázaniám, aby ste z celého srdca
mohli povedať: ako na nebi, tak nech bude
aj na zemi.“ 25.1.2016

„Pozývam vás, vráťte sa k Bohu a modlitbe,
aby vám bolo dobre na zemi.“ 25.4.2016

„...vráťte sa k Bohu a modlitbe, kým sa vám
modlitba nestane radosťou.“ 25.8.2020

*Naše spoločné
modlitbové stretnutie
sa uskutoční
v sobotu 07.11.2020.*

*Tento mesiac
sa budeme modliť
za chorých*

"Pozývam vás všetkých na spoved'"

Na vigíliu Zvestovania Pána 24. marca 1985 Panna Mária skrze Mariju Pavlovičovú dala toto posolstvo:

„Drahé deti! Dnes vás chcem všetkých pozvať na spoveď, hoci ste sa spovedali pred niekoľkými dňami. Želám si, aby ste môj sviatok všetci prežili vo svojom vnútri. A nemôžete to zažiť, ak sa celkom neodovzdáte Bohu. Preto vás všetkých pozývam na zmierenie s Bohom!“ (24. marca 1985)

Slavko
Barbari, OFM

To je jedno zo zriedkavých posolstiev, v ktorých Panna Mária pozýva na spoveď. Vo svetle sviatku Zvestovania Pána sa nám ešte čosi o spovedi vyjasní. Mária je nová Eva. Povedala: „*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*“ (Lk 1, 38) Týmito Máriinými slovami, služobnice Pánovej, sa začína nový svet.

Prvá žena, Eva, vo svojom živote nespĺnila Boží plán. Prišiel hriech a ním sa človek vzdialil od Boha a Božích plánov. Hriechom sa človek rozhodol pre svoju vôľu a odvrhol Božiu vôľu. Mária uzdravuje stav sveta, ktorý nastal neposlušnosťou prvých ľudí. Bolo to možné, lebo Kristus – nový Adam – prijal Otcovu vôľu a prišiel na svet, aby ho spasil. Prichádza na svet cez Máriu, novú oddanú a poslušnú služobnicu.

Hlboký zmysel sviatku Zvestovania Pána nie je len v tom, že sa v ten deň Kristus, Božie Slovo, stal pre nás človekom, ktorý sa počal v lone Panny Márie, ale ešte väčšmi v skutočnosti, že Mariiným súhlasom s plánom Božej vôle začali sa nové dejiny spásy. Z vtelenia, ktoré je podmienené Máriiným prijatím Božej vôle, objavujeme hlboký zmysel spovede. Nie je to iste náhoda, že nás Mária všetkých pozvala na spoveď na svoj sviatok. To je odpoveď na otázku: čo je spoveď. Spoveď je celkom vedomé prijatie Božej vôle a odmietnutie sveta, ktorý zotročuje a ponizuje. Spoveď je prijatie sveta spásy a svetla, pokoja a lásky a odmietnutie sveta tmy, zloby a nepokoja.

Mária vraví: „*Nemôžete prežívať oslavu sviatku, ak sa nevyspovedáte.*“ To znamená, že nemôžeme začať nový život, ak Bohu nepovieme: Hľa, Pane, som pripravený plniť tvoju vôľu! Božou vôľou pre nás je, aby sme najprv žiadali odpustenie všetkého toho, čím sme odporovali jeho vôli. Odpustenie skutočnosti, že sme radšej poslúchali svoju vôľu než Božiu, že sme boli bližšie starej Eve ako novej Eve – Márii.

Spoveď je teda okamih návratu, opätovného prijatia pozemského raja a počiatok budovania nového sveta. Je to okamih, keď Boh získava právo znova vojsť do nášho života, keď získava prvé miesto v našom živote. A zároveň je to okamih, keď sa náš starý, skazený človek obnovuje silou Kristovho človečenstva. Čím úprimnejšie a pravidelnejšie sa spovedáme, tým sme bližšie tej oslave, ktorú Mária, Matka všetkých živých – nová Eva, spomína vo svojom posolstve. Je to slávnosť a oslava života, oslava pokoja, radosti, lásky a jednoty medzi Bohom a ľuďmi i medzi ľuďmi navzájom.

Ak sa približujeme k cieľu, ku ktorému nás vedie Mária, stále väčšmi sa vzdalujeme od ničivej moci hriechu, stále sme odolnejší voči pokušeniu, menej prežívame strach a úzkosti. To je vlastne životný proces vstupu do slávy Božích detí. Nie je to náhoda, a mnohí pútnici aj kňazi to dosvedčili, že práve spoveďou v Medžugorí objavili krásu a hĺbku pozvania na obrátenie, na návrat k želanému priateľstvu medzi Bohom a ľuďmi.

Službu zmierenia, ktorú kňazi dostali ako dar, stane sa tým jasnejšia a cennejšia v očiach samých kňazov a veriacich. Celkom iste niet lepšej služby človeka človeku, ako práve služba zmierenia.

Môj život s pátrom Slavkom

Volám sa Vikica Dodig, som z Medžugoria. Vyrastala som aj tu aj v Nemecku. V roku 1986 som v Medžugorí, počas svedectva vizionárky Vicky prežila hlbokú skúsenosť pokoja. To bol pokoj, ktorý mohol dať len Boh. Dovtedy som sa pokladala za dobrú kresťanku, každú nedelu som išla do kostola, v rodine sme sa postili, každý deň sme sa modlili. Ale bola to tradičná viera bez skúsenosti živého Boha. Do toho zážitku bol pre mňa Boh obrazom, ktorý mi vytvorila moja babka: nejaký starý pán, ktorý má hrubú knihu, kde píše všetky moje hriechy a beda mi, keď sa raz pred ním ukážem.

Potom som začala hľadať Boha, a stretla som pátra Slavka, ktorý ma nahovoril, aby som sa stala sprievodkyňou pútnikov, neskôr prekladateľkou. Bolo to pred 34 rokmi. Som i zástupkyňou centra pre nemecky hovoriacich pútnikov. Mám dvoch synov, jedného v nebi, druhého na zemi. Som matka samoživiteľka, moje manželstvo je Cirkvou anulované. Snažím sa žiť podľa posolstiev Panny Márie.

Pátra Slavka Barbariča som z videnia poznala ešte pred začiatkom zjavení. Raz povedal, že keby sa nestal františkánom, určite by bol profesionálnym futbalistom. Miloval šport. Aj môj otec bol športovec, poznali sa s pátrom Slavkom zo školy, a tak som mala príležitosť spoznať ho. Skôr to bol vzťah, ktorý vychádzal z úcty ku kňazom, z toho ako som bola vychovaná, vždy som ho pozdravila: Pochválený buď Ježiš Kristus... Ale potom, keď začali zjavenia, aj ja som sa začala zaujímať o Medžugorie, prežila som prvé obrátenie, mala som záujem stať sa sprievodkyňou, a tak som ho mala možnosť lepšie spoznať.

Zapamätala som si jednu vetu, ktorú často používal, keď bol s mojím otcom alebo so športovcami. Tá veta znela: „V zdravom tele, zdravý duch.“ Pre neho to bolo veľmi dôležité. Nejakým spôsobom vždy podporoval ľudí, ktorí boli talentovaní. Aj športovať je talent, ktorý ti dal Boh. Mňa na tomto františkánovi, ktorý bol vzdelaný, hovoril siedmimi jazykmi, mal doktorát fascinovalo to, že bol normálny a mal záujem o šport. Ako mladé dievča som ním bola veľmi oslovená. Začala som ho viac vyhladávať, chcela som ho viac spoznať.

To, že som sa stala sprievodkyňou, bola jeho iniciatíva. Prečo? Vždy som sa tu niekde zjavila, niečo urobila, niečo preložila, lebo som vedela nemecky. V jeden deň prišiel k nám domov a položil na stôl asi pol metra vysokú kopy rôznych kníh. Povedal: „Povedzte Vikici, nech sa toto naučí!“ Keď som sa vrátila domov, mama mi povedala, čo mi odkázal páter Slavko. Vzala som prvú knihu – Klúč k Biblii, hovorím si: „dobré“. Druhá kniha – Posolstvá Panny Márie, potom Katechizmus.... načo sa to mám učiť? Išla som za pátrom Slavkom a pýtam sa ho: „Na čo to je?“ On odpovedal: „Veď predsa na skúšky!“ Bol v šoku, že ja neviem, že budem sprievodkyňou. Bol si istý tým, že ja to budem robiť. To bola jeho typická črta, že sa nepýtal, či chceš alebo nechceš niečo robiť. Nejak predpokladal, že ty uvidíš, všimneš si problém alebo potrebu a zareaguješ. On jednoducho očakával, že človek, ktorý je kresťan, uvidí problém a zareaguje. A odo mňa očakával: „Hovoríš dvoma cudzími jazykmi, mala si takú možnosť. Nech sa ti páči, zareaguj na potrebu. Lepšie, keď budeš sprievodkyňou ty, ktorá si tu doma, poznáš miesto, máš vieru ako niekto cudzí. Panna Mária si zvlášť vybrala túto farnosť a ty by si mala odpovedať.“

Na začiatku som proti tomu bojovala, ale keď som začala, výnimočne som zakúsila jeho blízkosť v zmysle takom, že bol pripravený pomôcť mi ako bude môcť. A to bolo tiež jeho typickou črtou. Vždy všetkým pomáhal. Vždy sa zastavil pri tom človeku, ktorý mal problém, hoci už vtedy, 1986-87, mal málo času. Všetko dal stranou a vyhradil si čas na toho človeka, ktorý to práve potreboval.

Raz sme sa rozprávali pred kostolom a približovala sa jedna skupina pútnikov. On ma vystrčil a povedal: „Ja nemám čas, ona vám všetko povie“, a odišiel. Oni sa ma začali vypytovať a ja som im na nič nevedela odpovedať. Najradšej by som sa prepadla

pod zem. Na druhý deň som z predajní so suvenírmi (boli vtedy už dve) kúpila všetky knihy v nemčine a začala som čítať. Ale nastal problém. V každej knihe bolo napísané niečo iné. Čo je pravda? A tak som bežala za pátrom Slavkom, aby mi povedal, čo je pravda. Tak to bolo vždy, keď som narazila na niečo, s čím som si nevedela rady. Bežala som za ním, on mi rýchlo odpovedal, lebo sa stále ponáhlal, ale vedel, že mi musí odpovedať, aby som bola spokojná a mohla čítať ďalej... Ten to jeho spôsob, akým ku mne pristupoval, ma formoval. V mojom živote boli rôzne obdobia, boli aj ťažké pády, ale nikdy mi nedovolil, aby som ostala ležať. Byť zranený, padnúť, zhrešiť to je prirodzené pre každého človeka. Raz mi povedal: „Vikica, nemôže sa niekto stať svätým, ak nie je hriešnik.“ Okrem Panny Márie sme všetci hriešnici a ideme cestou ku svätosti. Je normálne, že padneš, ale nie je normálne, že ostaneš ležať. Často mi hovorieval, najmä, keď mi bolo ťažko: „Nemáš právo ostať ležať, vstaň!“ Krič, pohádaj sa s Bohom, rob čo chceš, ale hlavne vstaň!“

Niekedy v živote sa stanú také veci, že všetci sa od teba odvrátia a pamätám si, že páter Slavko bol ten, ktorý vždy objal, keď sa druhí odvrátili. On vždy v človeku našiel to, čo mu dáva hodnotu. Hovorieval: „Keď Boh vidí, že si vzácny, kto si ty, aby si o tom pochyboval? Kto som ja, aby som ťa súdil, keď ťa Boh nesúdi?“ Vstaň, klakni si, pros o odpustenie a choď vpred. To bol môj vzťah s ním.

Aj on mal nejaké ľudské črty, ktoré ho robili človekom, a približovali ho k nám. Páčilo sa mi na ňom, že napriek tomu, aký bol vzdelaný a hlboký vo viere, ostal nejako normálny a vedel sa priblížiť ľuďom, nerobil rozdiely. Nikdy nedovolil, aby ho jeho múdrosť oddeľovala od druhých. To bola jeho cnosť.

33-dňova príprava k zasväteniu sa Ježišovi prostredníctvom Panny Márie

začíname
5.11.2020,
a končíme
na sviatok
Nepoškvrneného
počatia

Panny Márie
08.12.2020

viac info na:

www.svetlomariino.sk

FRA SLAVKO BARBARIĆ
*1946+2000.

Prinášať Ježiša – svetlo Máriino

**SPOLOČENSTVO SVETLO
MÁRIINO** – súkromné združenie
veriacich. Členovia chcú
nasledovaním života Panny
Márie prinášať Svetlo – Ježiša
súčasnému svetu, modliť sa a
obetovať za uskutočnenie Božích
plánov spásy skrze Pannu Máriu
v tejto dobe. Viac informácií:
www.svetlomariino.sk

MODLITBOVÉ SPOLOČENSTVÁ –
zvyčajne sa stretávajú raz
týždenne na modlitbe ruženca na
úmysly Panny Márie, za potreby
bližných, rozjímajú nad Božím
slovom, zasväcujú
sa Nepoškvrnenému Srdcu
Panny Márie.

**Ak máte záujem finančne
podporiť činnosť spoločenstva
Svetlo Máriino,
môžete prispieť na účet:**

**Názov účtu: SVETLO MÁRIINO,
n. o. Banka: Slovenská sporiteľňa
(Erste Group bank) Číslo účtu: 5058517603/0900
IBAN: SK5409000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304**

Pán Boh zaplať!

Šírenie tohto časopisu bez úprav /vcelku/ je vítané a povolené. Pri kopírovaní jednotlivých častí a ich použití v inom kontexte si redakcia časopisu vyhradzuje právo na vyjadrenie súhlasu. Kontaktujte nás na adrese: gospaz@gmail.com

V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII. a vyhlásením II. vatikánskeho koncilu autor vyhlasuje, že nechce predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom podriaďuje. Slová zjavenia, posolstvá, zázraky a všetky ostatné majú v tomto časopise hodnotu len ľudského svedectva.